

Poslední komár letos

Slávek Janoušek

1. Jednou v zimě, tak polovina prosince,
spal jsem v hotelu někde u Třince,
něco zrovna si mě táhlo ve snu k Olince,
a najednou mi komár u ucha písk',
zatracenej komár, bz, zatracenej komár!
2. Nestát se to v polovině prosince,
nechám ho bzikat dlouze a tenince,
a pak šup - a je to - zavřel bych ho ve skřínce,
ale teď jsem vylít', až jsem se třísk', jau,
zatracenej komár,bz, zatracenej komár!
- R: Co má co dělat hmyz, a v zimě, na mé pelesti,
říkala mi recepční:"Vám dám pokoj protekční,
jste sice v hotelu C, ale s ručníky a dobrou pověstí,"
tak mám i protekčního komára, o protekční noc se postará,
zatracenej hotel, zatracenej hotel!
3. Rozsvítím, a hle - komár nevinný
seděl na reprodukci letní krajiny,
dělal, jako by pil z květu jiřiny,
ale jeho stín ho prozradil,
zatracenej komár!
4. Složil jsem na pětkrát do pendreku noviny,
čímž se náš konflikt dostal do jiné roviny,
vyzbrojený pravdou a pádnými termíny
jsem ho argumenty umlátil,
zase jeden komár, bz, zase jeden komár!
- R: Takových, co se schovávají v pěkném obraze,
těch bylo vždycky dost a říkaj' tomu šikovnost,
pijí mi krev a ještě chtějí, abych tleskal jejich odvaze,
k tomu jsem však nedorost', a to teda je troufalost,
prej: hmyzu patří budoucnost
zatraceně skvělá, zatraceně skvělá!
- *: A proto nemůžu klidně si spát,
když to jen trochu půjde, praštím si rád,
když to jen trochu půjde, praštím si rád,
když je to jen trochu komár, praštím si rád ...